

Regulă făcù preparative spre a impressurà Cartaginea care începuse a desperà fiindă strîmtoară și de fόμε, și auzîndă că și Numidiî s'au revoltatū asupra ei. În acéstă nevoiă Cartaginesii se rugară de pace, înse apoi reiectară cererile celle aspre alle Romanilorū, și puseră în fruntea armatei pre Spartanulū Santippū, care adjunsesse cu óstea mercenariă grecéscă și cu 100 de elefanți. Acesta bătū pre Romanii la Tunitē, mai vîrtosū cu ajutoriulū elefanților; prinse pre Regulū, și cu modulū acesta scăpă Cartaginea. Încă totū în acestū annū trâmiseră Romanii o nouă flotă în Africa, care nemici pre cea cartaginesă la promontoriulū Ermeū, și descăllecă la Clupea. Cartaginesii mai perdură încă o bătăliă pre uscatū; înse óstea romană neavîndū cu ce se nutri, se întórse la navī, și venîndū cōtră Sicilia perdū într'o fortună mai tótă flota, a. R. 499. În urma acestui desa tru, Romanii espediră alta flotă care bătū și luă Panormulū și mai tótă cōsta merinoptiale a Siciliei, și predă cōsta cea mănósă a Africeii de latorea Sirtei mici; înse cândū eră se se întórcă înapoi, pătîmî ssemine naufragiū la promontoriulū Palinuru, în urma căruia senatulū decretă se se lasse de resbellulū pre mare. Din contra resbellulū pre uscatū se continuă cu successū; L. Ceciliū Metellū cástigă o bătăliă grandiosă la Panormū în annulū R. 503 și dusse în triumfū la 100 de elefanți prinși. Cartaginesii perdură tóte locurile din Sicilia, afară de Lilibeū și de Drepana. El trâmiseră la Roma pre captivulū Regulū cu propozițiunī de pace, înse fără successū, că-cī însuși Regulū după ce adjunse la Roma, desvătul pacea, și se întórse în prinsóre, unde și perī. Dară și încercările Romanilorū de a coprinde Lilibeulū și Drepana se nemiciră prin curagiulū impressurațiilor. Reinnoindu-se resbellulū pre mare suptū conducerea lui P. Claudiū Pulcru (fiulū lui Appiū Claudiū Cecu), Romanii fură bătūți de Cartaginesii, și flota sufferī naufragiū de a